

yderst beskeden i forhold til den kriminalitet, der efterforskes. Det fremgår ekstremt klart af lovforslaget. Det eksempel, som fremgår af lovforslaget, er vareprøveeksemplet, hvor man bestiller nogle få gram heroin for at opklare en sag, der drejer sig om måske 10 kilo heroin.

Hvis fru Anne Baastrup er interesseret – og det kan jo være, at hele Retsudvalget er det – er man velkommen til at spørge til, hvilke andre eksempler man kunne forestille sig.

Men det foregår under fuld domstolskontrol, og det vil altså også sige, at i forhold til den diskussion, der er om, hvordan man sikrer sig, at det her ikke får et større omfang og løber løbsk, er overvejelserne bestemt gået på: Skulle man begynde at opremse, hvilken type kriminalitet og i hvilken type tilfælde man kunne forestille sig dette, er jeg mere tryk ved, at man simpelt hen overlader det til domstolene at oprette en retspraksis på det område efter de meget stramme regler, som her er skitseret i lovforslaget.

For så vidt angår fru Anne Baastrups anden bemærkning om Dommerforeningen og at skyde kiler ind, er pointen fra min side alene den, at jeg havde den opfattelse, at dommerne som udgangspunkt ikke ønskede at have materiale, som ikke også kunne tilgå forsvareren. Men hvis man ud fra et argument om at ville have det fulde indblik i sagen egentlig gerne vil have lov til at se mere, end hvad andre får lov til at se, så synes jeg da bestemt – og det er også en tilkendegivelse over for Socialdemokratiet – at vi må se på det under udvalgsbehandlingen. Det var bare et overraskende synspunkt, som jeg så nogle dommere havde givet udtryk for i medierne.

Til fru Line Barfod kan jeg dog sige ...

Første næstformand (Svend Auken):

Det må vente til næste gang.

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Justitsministeren sagde i sin svartale, at regeringen gerne vil lytte til kritik – næsten ordret sådan tror jeg, det blev sagt. Jeg synes faktisk, at ministeren i løbet af i dag og i den høringsrunde, der har været, har fået al den kritik, hun kunne ønske sig.

Det har åbenbart ikke flyttet ret meget, så derfor vil jeg gerne høre, hvad det er for en slags kritik, ministeren gerne vil lytte til. Fra næsten samtlige aktører i hele retssystemet og fra en del af partierne her i Folketinget er der i dag kom-

met masser af kritik, men der er ikke noget af det, som rigtig får ministeren til at ryste på hånden, og det kan Det Radikale Venstre godt beklage.

Noget af det, der har været diskuteret her i sidste omgang, har været, hvordan man kan sikre sig, at det her ikke går ud af kontrol. Der har advarslerne fra mange sider været, at når man beder folk om noget i et meget begrænset omfang – de må bede om en vareprøve – vil det kriminelle miljø selvfølgelig meget hurtigt finde ud af, at de, der beder om vareprøver, er agenter. Så de, der er agenter, må finde på noget nyt. Det vil da lynhurtigt rygtes, hvordan de civile agenter opererer.

Med hensyn til straffrihed er jeg fuldstændig enig med fru Anne Baastrup, der sagde, at det står udtrykkeligt i lovforslaget, som det er lagt frem her, at der er straffrihed kombineret med agentvirksomheden, og ingen kan styre, hvor det stopper.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg fik nu en bekræftelse fra justitsministeren af, at det rent faktisk drejer sig om straffrihed, når man begår kriminalitet som civilagent. Det var rent faktisk også det, jeg mente i min ordførertale. Så langt så godt.

Så vil jeg godt have ministeren til her fra tællerstolen på et tidspunkt, hvor vi har 3 uger tilbage til at behandle det her lovforslag, idet jeg har forstået, at det skal vedtages i denne samling, at give os og den store omverden eksempler på, hvad det er, civile agenter kan lave.

Det eneste eksempel, vi har fået i lovforslaget, er den her vareprøve, som fru Elisabeth Arnold nævnte. Hvad mere? Hvordan kan vi afgrænse det? Skal vi have en hollandsk model, således at ministeren efterfølgende skal afhøres for, hvad det i virkeligheden var, tankegangen var med det her lovforslag? Vi bliver nødt til at få det afgrænset. Der er jo, som fru Line Barfod sagde, ikke nogen afgrænsning, man kan foretage via domstolene, fordi det er meget skåret op.

Så endnu en gang: Når Dommerforeningen har brugt tid på at lave et høringssvar, synes jeg, det var naturligt, at justitsministeren ikke lod sig forlede af fru Birthe Rønn Hornbech, men rent faktisk forholdt sig til Dommerforeningens svar. I det ene afsnit afviser man hemmeligholdelse i forhold til dommerne, i det andet er det forsvarsadvokaterne.